

Úterý po 1. neděli adventní

Iz 11,1–10:

Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a bázně před Hospodinem. Má zálibu v bázni před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání očí, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro pokorné v zemi. Bude bít zemi holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude provazem jeho beder a věrnost bude pásem jeho ledví. Vlk bude přebývat s beránkem, levhart si lehne vedle kozlátka, tele a lvíče budou žrát pospolu a malý chlapec je bude vodit. Pást se bude kráva s medvědicí, jejich mláďata ulehnou spolu, lev bude žrát jako býk plevy. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani zabíjet na celé mé svaté hoře, protože poznání Hospodina naplní zemi, tak jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

Lk 10,21–24

Ježíš zajásal v Duchu svatém a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci ukryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo! Všechno je mi dáno od mého Otce. A nikdo neví, kdo je Syn, jen Otec, ani kdo je Otec, jen Syn a ten, komu to chce Syn zjevit.“ Když byli sami, obrátil se k svým učedníkům těmito slovy: „Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte! Říkám vám: Mnoho proroků a králů toužilo vidět, co vidíte vy, ale neviděli, a slyšet, co slyšíte vy, ale neslyšeli.“

Ježíš zajásal v Duchu Svatém a řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci ukryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo!“

Ježíš tedy chtěl, aby se na mně okázale projevilo jeho milosrdenství. Protože jsem byla maličká a slabá, snížil se ke mně a poučoval mě v skrytu o věcech své lásky. Ach, kdyby učenci, kteří strávili život studiem, byli přišli se mne dotazovat, bezpochyby by byli bývali udiveni, kdyby viděli, že čtrnáctileté děcko chápe tajemství dokonalosti, které oni s celou svou vědou nedokázali objevit, poněvadž k jejímu vlastnění je třeba být chudý duchem!...

svatá Terezie z Lisieux – Autobiografické spisy (Dějiny duše), Tiskárny Vimperk 1991

Podle čeho posuzují velikost člověka? Jaká jsou má měřítka velikosti? Nejsou pokřivená lidskou moudrostí a chytrostí?

